

До Административен съд – Варна
адм. дело № 2369 от 2017г., X състав

БЕЛЕЖКИ

От Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА
Седалище: гр. Варна, ЕИК 176143308, представител Юлиан Чолаков
адрес: бул. „Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, гр. Варна 9004

Чрез адв. Ивайло Кънев Иванов, член на АК Варна,
служебен адрес гр. Варна, ул. „Дрин“ №1, вх.Е, телефон 0988 949711,

Уважаема госпожо Председател на съдебния състав,

Моля освен доводите в жалбата, уточняващите молби и съдебните заседания, при постановяването на решението да вземете предвид и следните съображения.

1. Общите условия на обслужващата банка (Общи условия за банкови карти за физически лица и за предоставяне на платежни услуги чрез използване на банкови карти като платежни инструменти), предоставила ПОС терминалните устройства на съда, не съдържат търсената информация. Аналогично е положението в общите условия на други банки. Информация се търси за **бюджетната цена** на всички банкови преводи през ПОС терминалните устройства в съда, не само за вътрешнобанковите преводи с карти на обслужващата банка. ПОС терминалите работят с карти, издавани от различни банки.

2. По делото няма данни исканата информация да е класифицирана или друг вид защитена от закона тайна, като например професионална тайна по смисъла на ЗКИ, нито същата да е предоставяна на заявителя през предходните 6 месеца, поради което ДОИ не може да бъде отказан на нито едно от посочените в чл.37 ал.1 от ЗДОИ основания.

3. Фактът, че трети лица фигурират в предмета на исканата обществена информация, сам по себе си не значи автоматично засягане на техни законни интереси. (Така и в Решение № 225 от 09.01.2015 г. по адм.д. № 3292/2014 на ВАС).

4. Понятието „интереси на трето лице“ или „лични интереси“ не е равнозначно на понятието „лични данни“ и „банкова тайна“. При наличието на надделяващ обществен интерес, ДОИ следва да се предостави, независимо от това дали исканата информация засяга интересите на трети лица и дали те са дали изрично писмено съгласие за предоставянето ѝ. (Така и в Решение № 1405 от 27.01.2012 г. по адм.д. № 9761/2011 на ВАС.)

5. Съгласно чл.13 ал.4 и чл.31 ал.5 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, който в случая е посочен и обоснован в заявлението. Съгласно §1 т.6 от ДР на ЗДОИ, надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. В демократичното общество ДОИ е гаранция за функционирането на държавата като правова, поради което субективното право да се търси и получава информация е закрепено и в Конституцията – чл.41 ал.1. Създаването на условия за прозрачни действия и решения на задължените по ЗДОИ субекти е в интерес на обществото. Правото на ДОИ е начална фаза на защита срещу погрешни управленски решения, злоупотреба с власт и корупционни практики на органите на власт именно чрез търсенето и получаването на данни за подобна деятелност, включително и особено при взаимоотношения с банки.

Точно затова в §1 т.6 от ДР на ЗДОИ, законодателят е обърнал тежестта на доказване. Това означава, че не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. (Така и в Решение № 9033/24.07.2015г. по адм.д. № 481/2015 на ВАС.) В случая ответникът по правния спор не обосновава отсъствие на такъв обществен интерес, а самият заявител не е длъжен да доказва вместо прокуратурата извършването на конкретно престъпление.

6. В случая изобщо не става ясно какви са твърдените засегнати лични интереси на трети лица, като тези интереси не са идентифицирани нито от органа, нито от самите трети лица. Налице е голословно изразено нежелание на третото лице. Органът не е оправомощен от закона от името и за сметка на трети лица да установява и преценява вместо тях засягането на техните непосочени конкретни законни интереси. Немотивираното посочване и позоваване на интересите на трети лица, без да може да се установи какви точно са тези интереси, за да се прецени възможността достъпът до исканата информация да ги засегне, прави оспорения акт фактически немотивиран, тъй като същият е издаден на основание едно неясно по съдържание и поради това неустановимо и непроверимо твърдение за несъгласие. (Така и в Решение № 362 от 13.01.2016 г. по адм.д. № 152/2015 на ВАС.)

7. Всъщност, становище от трети лица органът въобще не е следвало да изисква, доколкото са налице изключващите предпоставки на чл.31 ал.5 от ЗДОИ, една от които е наличието на надделяващ обществен интерес. Характерът на визираните в чл.37 ал.1 т.2 от ЗДОИ юридически факти и тяхното действие изисква от органа преди да пристъпи към искане на съгласието на трето лице, да извърши преценка налице ли е надделяващ обществен интерес. (Така и в Решение № 225 от 09.01.2015 г. по адм.д. № 3292/2014 на ВАС).

8. Специалният закон вменява на задължените субекти винаги да извършват преценка относно възможността за предоставяне на частичен достъп до наличната обществена информация. Нормата на чл.31 ал.4 от ЗДОИ регламентира, че при неполучаване на съгласие от третото лице или при изричен отказ да се даде съгласие, органът предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива тази част от информацията, която се отнася до третото лице и чието разкриване би засегнало негови конкретни лични интереси - каквито в случая не са установени. В същия смисъл е и разпоредбата на чл.37 ал.2 от ЗДОИ. В същия контекст са и мотивите на Решение № 13111 от 10.10.2013 г. по адм. д. № 15308/2012 на ВАС и Решение № 4408 от 29.03.2013 г. по адм. д. № 11061/2012 на ВАС.

Ето защо моля да уважите жалбата.

Гр. Варна, 12.03.2018г. С уважение: /адв. Ивайло Иванов/